

er problemer i forhold til kontinuiteten og kvalifikationer i kommunerne med hensyn til anbringelsessagerne, men at vi jo også mener, at det er et generelt problem og derfor ikke kun en situation, der er at genfinde i forbindelse med tvangsanbringelsessager, men også i det, der er flest af, nemlig sagerne om almindelig anbringelse.

Når der nu i beslutningsforslaget også tales om den økonomiske uafhængighed i de her sager, så har vi jo altid det, om jeg så må sige, paradoks, at det jo til enhver tid desværre er billigst for kommunen slet ikke – i hvert fald umiddelbart billigst. Og der er det så, at det er nødvendigt, at vi sikrer os, at vi holder øje med den praksis, der er i kommunerne, at der er kontrol med, hvordan det fungerer, og tilsyn med, at kvalitetsstandarderne i kommunerne er i orden.

Kl. 22.25

Derfor vil jeg igen henvise til, at vi i det hele taget i anbringelsesreformen må sikre på en lang række områder, at der er den nødvendige kontinuitet i de tiltag, der gøres over for de anbragte børn, at man finder den bedst tænkelige løsning for det enkelte barn, herunder bl.a. også inddragelsen af familien, når det er muligt.

Når jeg også tager det med her i forbindelse med tvangsfjernelsen, så er det jo selvfølgelig, fordi man jo kun når til en tvangsfjernelsessituation i de sager, hvor man ikke på den ene eller anden måde kan blive enig med familien om, hvordan man bedst løser de her problemer. Derfor er det naturligvis vigtigt, også når vi taler tvangsanbringelser, at vi diskuterer, hvordan vi sikrer den bedst tænkelige sagsbehandling i de almindelige anbringelsessager ganske enkelt for at forsøge at lave et forløb for den enkelte familie, som er med tilslutning fra alle parter i familien, sådan at man kan få det bedst tænkelige samarbejde også mellem kommunen og forældrene, det sted, barnet er anbragt, og derfor de bedst tænkelige forhold for det anbragte barn.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi som sagt derfor ikke forslaget. Vi er ikke enige i de modeller, der er lagt frem. Vi mener til gengæld, at vi netop i forbindelse med anbringelsesreformen skal forsøge at sikre den kontinuitet og kvalitetssikring, som også forslaget her lægger op til, og vi glæder os derfor fortsat til de handlinger.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er selvfølgelig et valg, hvordan man driver sin politik, og det er selvfølgelig helt legitimt, at Det Konservative Folkeparti hellere vil gøre rede for sine synspunkter i det lukkede rum hos socialministeren under forhandlingerne, end at Det Konservative Folkeparti vil gøre rede for dem her. Det er jo et valg.

Det, som jeg så bare ikke helt forstår, er, at man end ikke ønsker sig et analytisk grundlag for den forhandling, man så skal have i det lukkede rum hos socialministeren. Det er fair nok, at man ikke bryder sig om de to modeller, der er i bemærkningerne til forslaget, det er fint nok, men at man ikke ønsker sig, at man analyserer, på hvilken måde strukturen påvirker opgaveløsningen som baggrund for det, man vil melde i det lukkede rum hos socialministeren, forekommer gådefuldt og en lille smule i modstrid med den almindelige konservative tilgang til det politiske felt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu føler jeg jo så, at jeg netop har gjort rede for den konservative holdning i min ordførertale. Jeg skal da beklage, hvis ikke fru Margrethe Vestager følte, jeg har gjort rede for vores holdning.

Men jeg vil gerne igen præcisere, at vores holdning er, at vi i det hele taget skal sikre bedre kontinuitet og den højst mulige standard i behandlingen ikke kun af tvangsanbringelsessager, men også af de almindelige anbringelsessager, som jo er dem, der er flest af, og at jeg derfor mener, det er vigtigt at se på området som en helhed. Det er såmænd ikke for at diskutere det her bag lukkede døre, det er såmænd for at lave et helhedsorienteret arbejde på det her område, så vi sikrer os at få alle aspekter med og ikke kun det ene hjørne og så det andet hjørne tilbage fra den diskussion, vi havde tidligere på aftenen.

Derfor mener jeg faktisk, at det er mest sagligt at se de her hensyn i et samlet hele og derfor i den anbringelsesreform, som vi forhandler, og som jeg mere end gerne også diskuterer på offentlige møder, i aviserne, og hvor vi nu ellers kan komme til det, og som jeg også, når der lægges op til det, diskuterer det her i Folketingssalen f.eks. med udgangspunkt i det beslutningsforslag, der ligger, hvilket jeg også føler, jeg gjorde lige før.